

Ark 3 – Portrætter

Omid - "De sprang vores hus i luften og jeg har mistet min lillesøster"

Omid er 14 år gammel og kommer fra Afghanistan.

Som han står der i sit smarte sportstøj, ligner han en helt almindelig teenager.

Men Omids historie er ikke som de fleste andre børns.

Omid har nemlig klaret en lang og farlig rejse, som kun få andre ville have mod og kræfter til.

Alene uden sin familie rejste han fra Afghanistan til Danmark, hvor han søgte asyl.

Omid voksede op ude på landet i et område, hvor krigen rasede.

Terror-gruppen Taliban gjorde oprør, og alle, der var uenige med dem, var i stor fare.

Nu bor han i Danmark, hvor han er blevet rigtig glad for at gå i skole.

Omid fortæller, at han ikke kunne gå i skole i Afghanistan.

Det var simpelthen for farligt, for Taliban var imod skoler.

Men det var ikke Taliban, der drev Omid på flugt.

Familiens hus blev en dag bombet af soldater.

Det var en fejl, fordi de troede, at Omids far var med i Taliban.

Og den fejl kostede Omids søster livet.

Hun døde, og Omids far tog beslutningen om at sende Omid væk.

Faren ønskede, at han skulle vokse op i sikkerhed i et land uden krig.

Omid fortæller stille om, hvordan han måtte gå over et bjerg.

De brune øjne er alvorlige og vidner om, at Omid har oplevet mere end de fleste på hans alder.

Han forklarer, hvordan sneen gik ham til knæene, men at han klarede den barske tur.

Alene og uden sin familie lykkedes det for ham at komme hele vejen til Danmark.

I dag har Omid ingen kontakt til sin familie, men han tænker tit på dem.

Savnet er stort, og Omid skriver sommetider til dem i et hæfte i håbet om, at de kan mærke det.

Omid smiler skævt, da han fortæller om det. Den store dreng fra Afghanistan virker på samme tid både følsom og stærk. Hans store drøm er, at han en dag kan mødes med familien igen.

Men indtil da lever Omid sit liv i Danmark, hvor han passer sin skole og dyrker karate i sin fritid.

Roxana – ”Når alle er glade er jeg også glad”.

Pigen Roxana smiler venligt, da hun tager imod besøg på sit fine værelse.

Hun er 12 år og bor nu med sin familie i Danmark

Roxana har sagt ja til at fortælle lidt om sit liv. På mange måder minder det om de fleste andre børns liv. Hun har et dejligt værelse fyldt med bamser, gode venner og hun går i skole som alle andre. Men sådan har det ikke altid været, for Roxana er vokset op i Syrien, hvor der længe har været krig.

Når Roxana fortæller om sit liv i Danmark, virker hun glad og tryk. Med smil i øjnene forklarer hun, at hun elsker at tegne, og at hun er rigtig glad for sin skole. Hun leger godt med sine venner og drømmer om at se Paris en dag.

Når samtaler falder på tiden i Syrien, bliver hun alvorlig. Roxana fortæller, at der både manglede mad og rent vand. Hun fortæller også, at krigen var slem, og at mange folk var

syge. I et helt år og fem dage så hun ikke sin far. Han var flygtet til Europa og havde søgt asyl i Danmark i håbet om, at kunne få sin familie i sikkerhed.

Nu er den nærmeste familie samlet, men der er stadig mange tilbage i Syrien, som hun savner.

Alligevel er Roxana mest glad, for som hun siger: "Når jeg ser at alle er glade, så er jeg også glad." - og i Danmark oplever hun, at alle er glade og har det godt